

ת"פ 22/03/20146 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד א.מ.

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 22-03-20146 מדינת ישראל נ' מ'

לפני: כבוד השופט גיא אבןן

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ד

הנאשם: א.מ.

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה

בשם הנאשם: עו"ד מירון רוזנטל

גזר דין

עוד אנו בעיצומו של חודש המאבק הבינלאומי באלים נשים, והנה לפנינו דוגמא מוחשית, אחת מני רבות ורעות. עסקינו בנאשם צער יחסית, כבן 35, נורטיבי לכואורה (לא הרשות קודמות), אשר במהלך פרק זמן בן כשנתיים, ממועד סמור לאחר נישואיו למטלונת ועד לתлонתה במשטרה ומעצרו, תקף אותה, אימס עליה, השפילה עד עפר בדרכים מגונות יצירתיות, פרי מוחו הקודח, עד שלבסוף הסב לה חבילות פיזיות. כפי שיבוא להלן, הנזק הפיזי שנגרם למטלונת אינו גבוה, אך נתון זה מאבד ממשמעותו לנוכח עצמת הפגיעה הנפשית במטלונת, הסבל המתמשך שנאלצה לחווות במחיצתו של הנאשם, האימה התמידית והסכנה מפני המשך פגיעה כתוצאה מהתפרצויותיו. על אלו יש להוסיף את האופן השתלטני, הדורסני והمبטל בו נагג הנאשם במטלונת, مثل הייתה קניינו, אסקופה נדרסת, נעדרת זכויות, ונתונה כל כולה לגחמותיו. ברצותו - תהיה; ברצותו - אבודה.

אומר כבר בפתח גזר הדין, ובפה מלא - בית המשפט, כחלק מערכת אכיפת החוק, מגיס למלחמה בלתי מתאפשרת באלים, אחד ממאפייניה הבולטים והקשים מתבטא באלים נגד נשים. בית המשפט מתיחס לתקפינו בחרדת קודש, וככזה מחוייב, הן כאמירה נורטיבית ובודאי לנוכח הוראות החוק, להעניש בחומרה גברים אלימים

עמוד 1

ולגן על נפגעות העבירה ועל החבירה כולה מפני פגיעתם של אלו. אין בדברי למד שבית המשפט מתעלם, חילוה, מניסיות העומדות לטובתו של הנאשם, אף באיזון האינטרסים מקבלות אלו משקל נמוך אל מול החובה להשבה לעבריין כगמלו (עקרון ההלימה), להרטיע אותו ואחרים כמוותו, לגבזת את המתלוונת ולגן עליה מפניו.

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בהסדר דיןוי ללא הסכמתו לעונש, בשני כתב אישום מתוקנים בעבירות אלימות, מרביתן כלפי בת זוגו ואמ בנו הפuous (להלן: המטלוננט). לבקשתו הופנה הנאשם לקבלת תסקير מבחן בעודו נtan במעצר.

ת"פ 22-03-20146 (להלן: התיק העיקרי)

אישום מס' 1: במועד הרלוונטי לאיושם זה התגורה המטלוננט עם בנה התינוק (בן שנה) בבית אמו של הנאשם ב----. ביום 3.3.22 בשעה 0:00 לערך שכבה המטלוננט במיטהה. הנאשם הניח את התינוק על המטלוננט, אך זו ביקשה כי יניחו על הרצפה בסמוך אליה, לאחר שלא חשה טוב, והושיטה את כפות ידה לפנים ונגעה בראשו של הנאשם. בתגובה אמר לה הנאשם: "את הרבצת לי בת זונה", ואילו המטלוננט השיבה כי לא הרביצה לו, וביקשה ממנו להניח לה. המטלוננט הלכה לכיוון הסלון, והנאשם לקח את בנים והלך בעקבותיה. בהמשך פנתה לחדר השירותים, וכשיצאה ממנו זרק לעברה הנאשם שני פמות זכוכית שלא פגעו בה, נפלו לארץ ונשברו. הנאשם הורה למטלוננט לא לבוא לסלון וללכט לחדר.

בחלוף כ-10 דקות ביקשה המטלוננט ללקחת את בנים וניגשה לסלון. אז תפס אותה הנאשם בידיהם, הפיל אותה ארזה, והכה בה באגרופים ובעיטות בבטנה, גבה, רגליה ופניה, כל זאת בnocחות בנים הפעוט. המטלוננט ניסתה להימלט בכיוון חדר השינה, אך הנאשם תפס אותה בידי, ומשך אותה בשערות ראשה לסלון, שם הניף כסא והיכה בה באמצעותו שלוש פעמים, כל זאת תוך שאים עליו: "יא בת זונה את צריכה לחזור לאיראן עם הבן שלו. אני אהרוג אותך". כתוצאה ממשי האלים של הנאשם נחבלה המטלוננט בהמטומות ברגליה, שריטות בידה ונטלשו שערות ראשה.

המטלוננט פתחה את דלת הבית, דפקה בדלתם של שכניה ע' ונו' (בצורתה: השכנים), והפצירה בהם לגשת לבית, להביא את בנה הפעוט שמצוי בסכנה. השכנים הגיעו לבית והבחינו בנאשם כשהוא מחזיק בתינוק. לאחר שנכנסו לבתו צינק הנאשם לעבר השכנים, היכה את ע' בידו ואת נ' בפניה באגרופו.

הנאשם נעצר על ידי שוטרים ונלקח לתחנת משטרת ----. בעודו ממתיין לחקירה ביקש הנאשם מהחוקר שא (להלן: החוקר) להסיר את האזקיים, ולהלה סירב. החוקר ביקש להושיב את הנאשם ותפס בידיו, אלא שהנאשם סירב

לשפט, דחף את החוקר בידיו, שרט אותו באמצעות האזיקים בידו ובצוארו, והיכה בו מספר פעמים באמצעות האזיקים. כתוצאה לכך נגרמו לחוקר חבלות בדמות שפשוף בפרק כף היד ואדמומיות בצואר, וחולצתו נקרעה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה (2 עבירות), לפי סעיף 379 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין; היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 2: במועד הרלוונטי לאישום זה הtgtורו בני הזוג בביתו של הנאשם ב-----. המתלוונת היה נתונה בחודש השני להרiona. במועד שאיננו ידוע לבדוק למאשימה, בשעות הבוקר, הלין הנאשם בפני המתלוונת כי זו רוצה להרעילו באמצעות האוכל שהוא מכינה בעברו, ובעת בה בעודה ישבת על הרצפה. בהמשך "הפיציר" בה הנאשם (כר במקור) לשבת על הרצפה במשך שעה-שעה וחצי לערך, ולא אפשר לה לוזז. אז נטל צלחת עם אורז, עדשים ופסטה בלתי מבושלת, ודרש ממנו לאכול זאת. בהמשך שfk הניגע על האוכל נזל כלים ונוזל רצפות, ודרש ממנו לאכול, אחרת יירוג אותה, זאת תוך שהצמיד סכין מטבח לגרונה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382 (ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 4: במועד הרלוונטי לאישום זה הtgtorו בני הזוג בביתו של הנאשם. מספר שבועות לאחר חתונתם שטפה המתלוונת את המטבח בחומר ניקוי ואקונומיקה. הנאשם יצא מחדר השינה ושאל אותה מניין הריח, וזה השיבה כי מדובר באקונומיקה. בתגובה שאל אם היא רוצה להרעילו, והשליך לעברה ארבעה פסלים שנשברו בסמוך לרגליה. בהמשך נטל את בקבוק האקונומיקה והשליכו מן המרפסת לרוחב. אז פנה הנאשם לחדר השינה, השליך את רcosa של המתלוונת מתוך הארון (בדים, נעליים, מיבש שיער, מחשב נייד), ואמר לה: "את צריכה לחזור לאיראן, אם לא אני הורג אותך". בהמשך תפס הנאשם את המתלוונת בידה ומשר אותה לכיוון דלת הכניסה של הבית. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382 (ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 5: במועד הרלוונטי לאישום זה הtgtorו בני הזוג בביתו של הנאשם. מספר שבועות לאחר האירוע המתואר באישום מס' 4, בשעות הלילה, נתגלו ויכוח בין בני הזוג לאחר ששבו מנקיות. המתלוונת אמרה לניגע כי הוא קמצן, והלה בתגובה החל לזרוק כריות. המתלוונת צילמה אותו באמצעות מכשיר הטלפון שלה, והלה בתגובה נטל אותו ממנה, הניח אותו על הרצפה ושרב אותו במכות ברגליו. המתלוונת נῆשה לחדר השינה וסגרה את הדלת, אך הנאשם נכנס אחריה, נטל מגב שהשניים רכשו זה עתה, והיכה באמצעות בראשה בעוד זו מגינה על פניה. תוך כדי כך אמר הנאשם למלוונת: "פה זה הדירה שלי, את לא שילמת אפילו שקל לדירה שלי, וכי תחזור לאיראן". מיד לאחר מכן גירש הנאשם את המתלוונת מהבית. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382 (ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 6: במועד הרלוונטי לאישום זה הtgtorו בני הזוג בביתו של הנאשם, והמתלוונת הייתה נתונה בחודש השלישי להרiona. במצבם השbat החלה המתלוונת לשטוף את הבית, הניגע הורה לה לא לשטוף, וזה השיבה: "אתה לא המפקך שלי, אני רוצה לשטוף את הבית". בתגובה ניסה הנאשם להושיב את המתלוונת בכוח על הרצפה, והיכה

ברגלו בגופה. המתלוננת הלינה בפניו: "אתה משוגע, אני בהריון זהה מסוכן, יכול לפגוע בתינוק", ובתגובה השיב הנאשם: "шибות", וכי התינוק אינם שלו ואיננו רוצה בו. בהמשך אמר הנאשם למתלוננת כי הוא בן המפקד שלו, כי היא צריכה לצאת לדבריו, וכי אם לא תעשה כן, יפגע בה. הנאשם מילא דלי מים, שפר אותו בביתו, והורה למתלוננת לספג את המים בסמרtot. כך עשה שלוש פעמים נוספות. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382 (ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 7: במועד הרלוונטי לאישום זה הטעורה המתלוננת עם בנה הפעוט בבית אמו של הנאשם. כחודש לאחר לידת הבן, בשעות אחר הצהרים, שמעה המתלוננת דפיקות חזקות בדלת הבית והבחינה בנהם כשהוא עם עיניים אדומות. הלה שאל אותה "איפה הילד שלך?", והואודיע לה כי התינוק ישן איתה ברחוב, מאחר שהיא בגודה בו וזה אינו הילד שלו. בהמשך לכך היכה אותה הנאשם במכת אגרוף, השליך לעברה קופסת "סימילאך" שפגעה בברכה ותכלתה נשפכה על רצפת המטבח, ואמר למתלוננת כי אם תישאר בבית עוד שנייה, הוא יחתוך אותה. כתוצאה לכך נאלצה המתלוננת לעזוב את הבית עם בנה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382 (ב)(1) לחוק העונשין.

ת"פ 29715-08-21 (להלן: התקיק המצורף)

מר ע.כ (להלן: המתלונן) שימש כנציג ועד הבית ברחוב ----- ב-----, מקום בו החזיק הנאשם בחנות למכרז ----- (להלן: החנות). ביום 2.7.20 בשעות אחיה"צ הגיע המתלונן לשטח הרחוב מחוץ לחנות, על מנת לוודא ביצוע גדרו במקום, בשל סיכון של נפילת אבני מהחנות. הוא עשה כן מכוח תפיקתו כנציג ועד הבית, ובהמשך לפניה שהתקבלה מפקח העירייה. בנסיבות אלה נתגלו ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, במהלךו צעק הנאשם על האחורי, התקרב אליו, הניף ידו לעברו, וקרע סימון שהלה הניח במקום. לאחר שהמתלונן נכנס לחנות, אף הספיק לצאת ממנה, תקף אותו הנאשם בכך שהוא בידו באמצעות מקל, וגרם לו לחתר שטחי באמת יד ימין. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על ידי תסקיר המבחן

2. הנאשם בן 35, ללא הרשות קודמות, בגיל 7 עלה לארץ מAIRAN עם בני משפחתו. הנאשם השלים 12 שנים לימוד, לא גיסס לצה"ל בשל קשיים רגשיים ובעיות גב. מאז סיום לימודיו עובד הנאשם בתחום מכירות והתקנה בעסק לוילונות המצוי בבעלות הוורי. עוד ברקע - לפני כ-10 שנים פנה הנאשם לטיפול פסיכיאטרי בשל התפרצויות זעם, קיבל טיפול רפואי, ומАЗ, לדבריו, מצבו הנפשי יציב ללא צורך במעוורבות חיזוצנית. קצינת המבחן מצאה להפנות לדעת פסיכיאטרית מיום 10.3.22 שהזמננה בהליך המעצר והוגשה במהלך הטיעונים לעונש (עת/1), ממנה עולה כי הנאשם מוכר למרכז הפסיכיאטרי מפניות בודדות למיון בשל התפרצויות זעם המלווה בהתנהגות תוקפנית וآلימה. הוא לא נתון במעקב פסיכיאטרי ואיןנו נוטל טיפול רפואי, ללא רקע אשפוזי, שלו שימוש בחומרים פסיכואקטיביים. נמצא כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, וכי היה שפי במועד ביצוע העבירות. עוד נמצא כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות מצבר B

ומהתפרצויות זעם, אף הוכר בעבר כמי שסובל מהפרעות חרדה. מכאן הומלץ כי ככל שיידן לעונש מאסר, ישאה במקום בו יוכל לקבל טיפול ומעקב נפשיים. מנתונים שהתקבלו משב"ס עולה כי הנאשם היה נתון בעקב פסיכיאטרי בתחילת מעצרו, על רקע קשיי הסתגלות, אך בהמשך הועבר לאגף מתקדם, שולל רקע אובדן, התמכרוות או נפשי, משולב במדרשה ללא עבירות ממשמעת, מצוי בקשר מעקבי עם עו"ס האגף סביר תכנים קונקרטיים.

המתלוננת הצעירה מהנאשם בעשר שנים, היא קרובת משפחתו מצד אמו. השניים הכירו עוד כשהייתה באיראן, ושרמו על קשר במדיה החברתית במרשתת. בשנת 2019 עלתה המתלוננת לארץ והתגוררה עם הנאשם בבית הורי. לאחר היכרות בת מספר חודשים נישאו, והוא בת 22. לטעתה הנאשם, הוא נישא למטלוננת בוגד לרצונו, על מנת לרצות את הורי. בחלוף שניםים וחצי התגרשו, כשהם הורים ליד משותף בן שנה. בכל הנוגע לדינמיקה הזוגית ולהתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת (פיזית ומילולית) הודה הנאשם במיוחס לו והביע חרטה באופן פורמלי. הוא טען באופן רפטטיבי כי פעל מתוך סערת רגשות וסתרים שהוביל לאובדן שליטה, בין השאר לנוכח נטל האחריות והלחץ בדבר היותו נשוי ובעל משפחה. מעבר לאמירות כליליות אלו, לא עלה בידו הנאשם להסביר את המניעים להתנהגותו. קצינת המבחן התרשמה כי הוא מתיחס פורמלית לעבירות, מתוך הבנה של מצבו המשפטי, אך ללא תובנה באשר להתנהגותו הפוגענית, ולא מידת מספקת של אחריות פנימית על מעשיו ותוצאותיהם. כך גם ביחס לעבירה בכתב האישום המצורף. הנאשם טען כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלונן, וכי הדבר קרה בנסיבות, במהלך השירות הציבורי ללקוחות החנות. ניכר כי נתה לצמצם ולמזער את האירוע ואת חלקו, לצד הצהרות חוזרות של ביטוי צער וחרטה.

קצינת המבחן שוחחה עם המתלוננת בטלפון, על רקע שהייתה של האחורה במקלט לנשים מוכות, והתארגנותה לחימם עצמאיים כשהיא בגפה ולא מקורות תמייכה. המתלוננת תיארה אירועי אלימות חזורים, פיזית ומילולית, אשר הסלימו במהלך השנה השנייה לנישואיה לנאים. לדבריה, האליםות לא הייתה צפואה, והייתה קשורה בשינויים במצב רוחו של הנאשם. לעיתים תפקד באופן תקין ונוגג כשרה בה ובבנם, ועתים היה שרוי ברגז ותוקפנות, לא ישן ימים שלמים, לא אכל, לא עבד, הסתובב ברחובות, ואףלו לא זכר את התפרצויותיו האלימות. היא ביקשה להפנות את הנאשם להערכת פסיכיאטרית, אך נתקלה לדבריה בהתנגדות של בני משפחתו. עד האירוע בಗינו יצאה למקלט לנשים מוכות (ביום 3.3.22 - האישום הראשון בתיק העיקרי), לא עזבה את המערכת الزوجית, מתוך תקווה כי תוכל לשיע לנאים ולשמור על שלמות התא המשטרתי. לנוכח סכנה ממשית שחשה לחיה ולהחיי בנה, הצעיקה את שכינה ובהמשך את המשטרה. בכך זאת, המתלוננת שללה אלימות של הנאשם לפני בנים. כן סיפרה כי היא עסוקה ביום שיקום חייה בסיעור גורמי הרווחה, איננה חששת מהנאשם, ובועל כוחות להגן על עצמה, כפי שעשתה באירוע מושא האישום הראשון. היא ביטהה יחס מיליל כלפי הנאשם, לדבריה אדם טוב בסיסו, אשר לא זכה לקבל טיפול נפשי לו הוא Zukunft.

קצינת המבחן התרשמה כי אמרותיו של הנאשם בדבר תובנה של משמעות מעשייו והចורך בטיפול, אין מגובות בביטויים ממשיים של זהוי צורכי الآخر או הפגיעה במתלוננת, אלא מונעות מתחן מיקוד עצמי בראצונו לקדם את מצבו האישי ולהקל את סבלו בمعצר. מתוקן כתבי האישום בשילוב המידע שבידה עולה כי הנאשם מאופיין בצורך בשליטה, חודרנות, תפיסות פטריארכליות של זוגיות והיעדר שליטה עצמית מספקת במצב דחק זוגים. בשילוב עם מרכיבו הנפשית של הנאשם, והקשר הצפוי עם המתלוננת - אם בנים המשותף, הוערכה רמת מסוכנותו כגבוהה, בפרט בהיעדר התרבותות טיפולית אינטנסיבית וייעודית בתחום האלים במשפחה, לצד מעקב פסיכיאטרי. לנוכח הממצאים לא באה קצינת המבחן בהחלט טיפולית. אם כבר, המשפט שהוא במסגרת סגורה ומאורגנת כבית המעצר, מובילה לרגעעה

ולהתמונות במצבו הרגשי של הנאשם, באופן המאפשר לו לעורר התבוננות ראשונית על התנהגותו ומעשיו. הומלץ כי ככל שעונשו ייגזר למאסר בפועל, תיבחן התאמתו להלכתי טיפול בבית הסוהר.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח הדיון העידה מטעם ההגנה אחותו של הנאשם המבוגרת ממנו בשמונה שנים, ולדבריה שימשה עבורה בילדותו כמעין "אמא קטנה". היא תיארה את התפתחותו כילד, שקט, רגוע, תלמיד מצוין שהמורים אהבו, גדל בבית חם, באווירה חיובית בין ההורים והאחים. היא סיפרה על הקשר החובי והקרוב גם לאחר שבגו, ועל מערכת היחסים הטובה ביןה לבין המתלוננת. כן התייחסה לטענותו של הנאשם בדבר פערו מנטליות ביןו לבין רעייתו, והעובדה כי השניים נישאו בעקבות לחץ של הוריו. האחות סיפרה כי היא מעוניינת לסייע לאחיה להשתקם, ומתעתדת לקחתו לביתה לאחר שישוחרר ממאסר, ולהעמיד צוות טיפול לצורך כך.

4. ב"כ המאשימה עמדה על מסכת האלים המתמשכת בה מצאה עצמה המתלוננת למנ תחילת חייה המשותפים עם הנאשם, בודדה בארץ, נתונה למרותו ושליטתו הבלעדית של בעלה, וחסופה לנחת זרווע. הנאשם הפליא מכוותו במתלוננת, ועשה כן הן בידיהם חשופות והן בשימוש בחפצים, תוך נקיית אלימות ברף גבוה. היא סקרה את האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם, אשר נקט אלימות שהלכה והסלימה, ופעל ללא מORA מאופני נוכחותם של אחרים, ואףלו שוטרים, וביקשה לשקל סדרת נסיבות לחומרה: (א) מעשיו של הנאשם מאופינים בשליטה בחיה של המתלוננת, אףלו בפעולות בסיסיות. כן, אסר עליה להגיע לסלוון, הורה לה ללבת לחדר, הכריח אותה לשבת על הרצפה זמן ממושך מבלי לזווז, הכריח אותה לאכול כחסוך מוצמדת לגרונה. (ב) מעשיו מבטאים יחס של השפלה וביזוי כלפי המתלוננת. הוא הכריח אותה לאכול פסתה לא מבושלת, דרש ממנה לאכול אוכל שעורבב בחומריו ניקוי, זרק חפצים אישיים שלה, מינה עצמו למפקדה, שפרק דלי"ם ו הכריח אותה לספרוג אוטם בסמרטוט פעם אחר פעם, סילקה מביתה. (ג) הנאשם נהג לנצל מוצבי חולשה בהם הייתה נתונה המתלוננת, בין בשל הרינווה ובין חשחה ברע. אףלו דבריה כי מעשיו מסכנים את העובר, לא הותירו בו חותם. מצדיו, שהתינוק ימות. (ד) הנאשם עשה שימוש אלים בחפצים: הצמיד סcin לגרונה של המתלוננת, היכה אותה במגב ובכיסא, השליך לעברה חפצים. (ה) מעשי האלים חזרו על עצם פעם אחר פעם במהלך תקופה חמיה המשותפת של בני הזוג. (ו) הנאשם נקט אלימות גם כלפי קורבנות נוספים: השכנים, החוקר, המתלונן. (ז) הנאשם נקט אלימות על רקע של מה בכר. (ח) הנאשם נקט אויומים חזרים במלל קשה וקונקרטי לפגיעה ובוחיה של המתלוננת, אמר לה כי יירוג אותה, יחתור אותה. ב"כ המאשימה סקרה את מידות העונשה הנוהגת, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בגין כתוב האישום בתיק העיקרי בין 30-50 חודשים מאסר בפועל, ובгин כתוב האישום המצורף בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשים מאסר בפועל.

אשר לגזרת העונש בתוך המתחם - היא עמדה על נסיבותו של הנאשם כפי שקיבלו ביטוי בתסaurus המבחן, ולאחר מכן חוותה המתלוננת את האירועים, כשנאנסה לצאת את ביתה למקלט לנשים מוכות. אמנם, מדובר בנางם נעדר הרשות קודמות, אך הנסיבות מעשי האלים שנפרשו על פני תקופה ממושכת, איננה מאפשרת להתייחס אליו כלל מי שمعد בראשונה בחווי. היא התייחסה לנטיילת האחריות המצומצמת, למסוכנות שעודנה נשקפת מן הנאשם, וביקשה להבהיר מסר לפיו המתלוננת איננה עוד לבדה בארץ, אלא שמערכת אכיפת החוק מציה לצדיה ותומכת בה. משכך ביקשה לגזר את עונשו של הנאשם ל-38 חודשים מאסר בפועל, בגין תקופה מעצרו, בתוספת מאסרים על-

תנאי, קנס ופיצוי ממשמעותו למתלוונת.

5. ב"כ הנאשם הסתייג מטענת המאשימה בדבר הנסיבות האירעומים ככזו שמנעת את האפשרות להתייחס לנאם כנעדר רישום פלילי, בפרט כשמדבר באירועים שהתרחשו במהלך תקופה מצומצמת יחסית. אשר לתקין המצויף, שם מדובר בהליך שלמעשהם אמור היה לעבור למסלול של הסדר מותנה, ומשכך לא ניתן לעתור בגינו, למאסר. ב"כ הנאשם הביע אמפתיה כלפי המתלוונת. מנגד, הלין כנגד הסקת המסוקנות על ידי שירות המבחן, שלא טרח להיפגש עם הנאשם בבית המשפט, והסתפק בשיחת וידאו. הוא ביקש להדגיש את העובדה שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו. יותר מכך, הנאשם שחרר את רעייתו מכבל הניותים כשחתם על גט בהזמנות הראשונה (ענ/1). ב"כ הנאשם תיאר את ההתקשרות בין הזוג מנוקודת מבטו של הנאשם, אשר נישא למתלוונת בעקבות לחץ שהופעל עליו על ידי בני משפחתו. ביקש לקחת בחשבון את תיקון כתוב האישום לקובלה, את התנהגותו הטובה של הנאשם בין כותלי בית הסוהר (ענ/2), ואת מצבו הרפואי של הנאשם, אשר מקבל טיפול פסיכיאטרי רפואי, כפי שעולה מהתיק הרפואי שבב"ס (ענ/3).

הנאשם בעל הפרעת אישיות מאשכול B, וככזה הגיב כפי שהגב שגניב לשכנים שנכנסו לבתו באישום הראשון, כשהטיסגו גבול ללא הצדקה, גם שלא היווה סכנה לבנו. ב"כ הנאשם הגיע תעוזת חדר מיוון מיום 27.6.21 (ענ/4), אשר הצטרפה לחוות הדעת הפסיכיאטרית (עט/1). כן הגיע לבית המשפט מסמך אלו ביקש להתייחס כאל מאמר מקצועUi בתחום הפרעת האישיות ממנו סובל הנאשם (ענ/5, המאשימה ביקשה לא ליתן לו משקל כלשהו), ואת נהלי המשפטה באשר לטיפול באירוע בו מעורב אדם עם מוגבלות נפשית (נוהל מס' 220.002.21, סמן ענ/6). בהקשר לנוהל הלין ב"כ הנאשם נגד התנהלותו של החוקר, אשר יכול היה לשיטתו לנוהג בנאשם אחרת ולהכיר במצבו הנפשי. ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.16, להלן: עני פלוני), ממנו ביקש ללמידה על ההקללה המתבקשת בעונשו של הנאשם, כדי שסובל ממזוקה נפשית. לתמיכה ביקש להצביע על דברי המתלוונת לקצינית המבחן באשר לתנהגותו של הנאשם: אלימות לא צפואה הקשורה לשינויים במצב רוחו, תקופות טובות ותקופות של כאס ותוקפנות, ער ימים שלמים, לא אכל, הסתובב ברחובות, לא עבד, חשד בסובבים אותו, לא היה זוכר את הוויוכחים ואירועי האלים.

ב"כ הנאשם ביקש ליתן משקל לאמפתיה שפגלה הנאשם כלפי המתלוונת, למורכבותו הנפשית, לקשייו במעטם לטיפול הפסיכיאטרי המטיב שמקבל הנאשם בין כותלי בית הסוהר. הוא ביקש להתחשב ברצונם של בני משפחתו הנאשם לקחתו לחיקם בהליך שיקומי לאחר שחרורו ממאסר, מתוך ציפייה שהנאשם ישכיל להשתתף בהליך טיפול ושיקום בבית הסוהר. הנאשם אדם חיובי בבסיסו, ללא הרשות קודמות, ללא חשיבה עבריתנית. ב"כ הנאשם הצטרף לבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש כולל בתיק העיקרי, וביקש למקם את הנאשם בתחום המתחם, ואפילו לחרוג לקובלה בשל מצבו הנפשי, והגיש פסיקה לתמיכה בעתרתו. כן הוסיף כי הנאשם ובני משפחתו נכונים לפצות את המתלוונת בפיצוי ממשמעותו, מעבר לפיצוי אותו רשאי בית המשפט לפסק במצב דברים רגיל, זאת כדי להקל עמו המתלוונת ולסייע לה בדרך העצמאית, וכךיזון של מרכיבי הענישה.

6. הנאשם בדבריו לעונש הביע חרטה על מעשיו, והודיע כי הוא מקבל את האחריות בגינם. הנאשם סיפר כי הוא עבר תקופה קשה, עצור בפעם הראשונה בחיו, ומעוניין לדעת את מצבו. הוא תיאר את הקושי בבית המשפט, תחשויות

חרדה, זרות, רuidות בגוף, ושב מספר פעמים על בקשתו לקבל "אינדיוקציה איפה אני עומד, מתי אני חוזר לבית החם שגדלתי בו". כן טען כי הוא משלם מזונות כחוק, ואני מצוי בקשר עם המתלוונת.

ד"י

מתחם העונש ההולם

7. ב"כ הצדדים ביקשו במשותף לקבוע מתחם עונש אחד לאיושמים בתיק העיקרי, והגם שניתן היה לסביר אחרת, לא מצאתו לחרוג מבקשתם. אך מובן כי מתחם העונש שייקבע כולל בחובו את האישומים כולם.

כפי שהבהירתי בפתח גזר הדין, הנזק הפיזי הנמור (יחסית) שנגרם למתלוונת כתוצאה מעשי האלים של הנאשם, הוא Cainiacus לעומת הפגיעה הנפשית המתמשכת שהלה הסב לרعيיתו, תוך מעשי ביזוי והשפלה חוזרים ונשנים, חלקם בנוכחות בנים הפעוט. בעשייו פגע הנאשם בזכותו של המתלוונת לבבון, שלוות נפש, פגע בה פיזית ונפשית, סיקן את בריאותה וחיה, והסביר בסבירות לא מבוטלת נזק נפשי מצטבר לבנו הפעוט שהיה נוכח בחלוקת מהאוועים. את כל אלו ביצע הנאשם בין כותלי הבית, המקום בו מצפים כל בני המשפחה לחוש מלודים, מוגנים ושמורים מפני פגעי הסביבה. דווקא שםמצא אב המשפחה לפגוע ברעייתו ואם בנו. ב"כ המאסימה היטיבה לסקור ביסודות מגוון נסיבות העומדות לחובתו של הנאשם. לעמוד עתה על עיקריה:

שתי לטנות וביטול דעתה של המתלוונת - מוטיב העובר כחוט השנוי לאורכם של האישומים כולם. ניכר כי הנאשם ראה במתלוונת ממשום קניין הנtanן לשיליטתה הבלעדית. הוא נהג בה כחף ועשה בה כפי רצונו, תוך התעלמות מוחלטת מכך שמדובר בישות עצמאית, נפרדת ממנו, בעלת מחשבות ורצונות משלה, הזכאית למשת את שאיפותה ולהיות חיים שלווים ובטוחים.

השפלהה של המתלוונת וביזיה - חלק מעשיו של הנאשם מבחים ממש. ניכר כי פעל ביצירתיות ולא בחל בעשיים בזווים מתוך ניסיון לכתוש עד דק את כושר עמידתה של המתלוונת. הוא הורה לה לשבת על הארץ מבלי להוז במשך שעה וממחזה, ובמהמשך כפה עליה באיזומי סיכון לאכול פסתה בלתי מבושלת ומזון מעורב בחומרני נקי (רעילים). באירוע אחר הכריז על עצמו כמפקדה של המתלוונת, שפרק פעמיחר פעם דלי' מים על הרצתה, והכריח אותה לספרג אותם בסמרטוט. אין זאת אלא כי ראה בה, לכל היותר, שותת ערך לאוותה הסחבה.

פגיעה בנוכחות בנים הפעוט של בני הזוג - חלק מהאירועים התרחשו לנגד עיניו של התינוק, באופן שעלול להוותרו מצולק לכל ימי חייו.

שימוש בחפצים - למן תחילת חייהם המשותפים תקף הנאשם את בת זוגו תוך שימוש מגוון בחפצים שונים, השליך לעברה פסלים ופמות זכויות, שבר את רכושה, היכה בה באמצעות מגב וכיסא והצמיד סcin' לגרונה.

נקיטת אלימות מסוכנת, מבליל להתחשב בכך פוטנציאלי - הנאשם תקף את המתלוונת לפני הירון, במהלךיו ולאחריו, היכה בה נמרצות בכל חלק גופה לרבות בראשה, באופן שועל היה להסב נזק ממשוערי הן לה והן לעובר.

איומים ממוקדים ומוחשיים - הנאשם איים לרצוח את המתלוונת, לחטוף אותה, לפגוע בגופה, לגרשה לרחוב - וחזר על כך פעמיים. האיומים היו מלאוים במשמעות אלימות - מכות, הצמדת סcin' לגרונה, השובתה בכוח על הארץ. הנאשם אף מישש חלק מן האיומים כשגירש בפועל את המתלוונת ו"זרק אותה לרחוב", פשוטו ממשמעו, לפחות בשתי הזדמנויות.

אלימות כלכלית - הנאשם טרכ להבהיר למלוונת - שוב ושוב, כי הוא השולט, הוא המפקד, הוא בעל המאה, הבית בו הם מתגוררים עם בנים - ביתו הוא, ואילו היא - חסרת כל ונדרת זכויות - "לci תחזרו לאיראן".

הסלמה בחומרתם של המעשים, בפגיעה ובפוטנציאל הנזק - עין קרונולוגי באישומים השונים (4, 5, 2, 6, 7, 1) מלמד על הסלמה במעשהו של הנאשם: בעוצמת התקיפה, בחומרת האיומים, במידה ההשלפה, בתאות השיטה במלוונת, בכך הפיזי שנגרם ובפוטנציאל הפגיעה.

פערו הכוחות בין הנאשם והmateלוננט - עבירות אלימות במשפחה מתאפשרות, בין השאר, על רקע יתרון פיזי משועורי של הגבר על פני האישה, ולעתים מזומנים תוך ניצול חולשתן הכלכלית של נפגעות העבירה, במקרים בהם הגבר הוא המפרנס העיקרי המשקיע את מרבית זמנו ומטרו מחוץ לבית, בעוד האישה מחלוקת את זמנה בין עבודתה לבין ניהול הבית וגידול הילדים. בעינינו פערו הכוחות בין התוקף לקורבונו מקרים משנה תוקף בשניים: ראשית, הפרש הגילים המשמעותי ביניהם (כעשרה שנים). שנית, העובדה כי המתלוונת - קרובות משפחתו של הנאשם מצד אמו, הגיעו לארץ בוגרת, והיא נעדרת גורמי תמייה כלשהם. כשהנהיגים איים לזרוק אותה ואת בנים לרחוב, ומישש את האיים - כך היה, בהיעדר מקום אחר לлечת אלוי, כתף תומכת או יד המושטת לעזרה, קל וחומר ללא עוגן כלכלי כלשהו. היבטים אלו מלמדים על נקודת פתיחה של המלוונת ביחס לניגוד, וניכר כי זה ניצל לרעה ובאופן פושע את כוחו כלפי.

מסוכנות כלפיcoli עולם - אם ניתן היה לסבירו שיצרו האיומים של הנאשם מצוי פורקן בתקיפתיה של המלוונת בלבד, למדנו מהאיסום הראשוני ומהתקיק המצויר כי הגם שעיקר זעמו מופנה בד"כ כלפי בת זוגו החלשה ממנו, הוא לא היסס לפגוע גם בקורבונו נוספים (שכנים, המתלוון, החוקר).

מעשי הנפשעים של הנאשם ראויים לענישה הולמת, והם עונים על מגוון נסיבות לחומרה שנקבעו בידי המחוקק בסעיף 40 לחוק העונשין, לרבות עצמת האלימות וההתעללות במלוונת, והניתול לרעה של כוחו כלפי (ס"ק 10, 11).

ב'כ הנאשם ביקש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם, והפנה לשם כך למסמכים רפואיים שונים. ב'כ המאשימה הפנתה בתגובה לחווות דעת פסיכיאטרית שנסקירה לעיל (עת/1). סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין עניינו במידה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ומשמעותם ואת הפסול בהם, ובהתאם להלכה הנוגגת, קרבה לסיג או השפיות מצדיקה התשיבות של בית המשפט בקביעת המתחם (ובמצבים מסוימים גם בגזרת העונש בתחום המתחם - ראו התייחסות בהמשך). לתמיכה בטענותיו בדבר מצבו הנפשי של הנאשם הפנה בא כוחו לモזג ענ/5 - עמוד שנקה מותן אחר רפואי, ולבטחינו יכול להוות משום תחולף לעדות מומחה, או לשמש ראייה בעלת משקל כלשהו, ولو מזער. מכאן, עיקר המשקל באשר למצבו הנפשי של הנאשם נלמד מחווות הדעת הפסיכיאטרית, אשר איננה מלמדת על קיומה של קרבה לסיג או השפיות. העובדה שהנאשם סובל מהפרעת אישיות, התפרצויות זעם והפרעת חרדה, לבטח אינה מצדיקה קביעת מתחם מקל או חריגה לקולה מן המתחם שייקבע.

9. למדיניות הענישה בעבירות אלימות בכלל ואלימות במשפחה בפרט, רואו פסקי הדין שלහלן. ישם אל לב כי במרביתם המדובר באירוע אלימות יחיד, ו邇くןוטים המתאים (עיינתי בפסקין דין שהגישו הצדדים, ולמעט אחד שיזכיר להלן, לא ראייתי כי יש בהם להשפיע על התוצאה).

רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.21). המבוקש הורשע לאחר שמיית הוכחות בכך שבמהלך חמיש שנים היכה במספר הزادנויות שניים מילדיו הקטנים בחלקי גוף שונים: "הכה את ב' בגבו באמצעות חגורה, באופן שהותיר על גופו סימנים; סטר לא' בפניה מספר פעמים בעקבות ויכוח שהתגלו ביניהם; איים על א', בעודו אוחז בסכין, שיחתור את לשונה וירצח אותה, לאחר שגילה כי יש לה חבר, משך בשערותיה בחזקה, סטר לה מסטר פעמים, משך אותה ארצתה ובعط בה כשהיא שכובה על הרצפה, וגרם במעשיו לمشקפה להישבר; וכן ניפץ את מכשיר הטלפון הננייד של א' והכה באגרופו בחזקה, לאחר שגילה במכשיר הטלפון הננייד שלא הודיעו שקיבלה מבנים". הוא הורשע בביצוע עבירות תקיפה קתינ על ידי אחראי, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; תקיפה קתינ על ידי אחראי, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(2) לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. מנגד, זוכה מחמת הספק מעבירות היזק לרכוש במאזן ובעבירות אלימות נגד ג'. בית משפט השלים גזר על המבוקש 40 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי ופיקויים בסך 10,000 ל"נ לכל אחד משני הילדים שנפגעו. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן גם בקשרו לרשויות ערעורה.

רע"פ 10/1620 ואקנן נ' מדינת ישראל (17.1.23, הוגש ע"י המאשימה). המבוקש הורשע לאחר שמיית הוכחות בסדרת עבירות כלפי בת זוגו: פצעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפה, היזק לרכוש במאזן. מדובר במקרה שבו תקף את הזוגתו, יrisk עליה, חנק אותה בידו, היכה בפניה, היכה במכת אגרוף לבטנה, כיבת עלייה סיגריה, איים עלייה בעודו אוחז בסכין, שבר את מכשיר הטלפון שלה, קרע את בגדיה, משך בשערת והטיח את ראשה בכביש, כל זאת במספר אירועים שונים. בית משפט השלים גזר על המבוקש מאסר בפועל בגין 36 חודשים, עליו הופעל במצטבר מאסר על-תנאי, כך שש"כ נדון ל-42 חודשי מאסר בפועל בתוספת מאסרים על-תנאי, קנס ופיקויים לנגעתה העבירה. ערעורו של המבוקש על הכרעת הדין התקבל בחלוקתו, והוא זוכה מהכאת המתлонנת באגרוף לבטנה ומחייבת סכין ואיום על המתлонנת. בהתאם למצאו להקל קמעה בעונשו, אשר הוועמד על 40 חודשי מאסר בפועל. בקשרו לרשויות ערעורה ולהקלת נספת בעונש נדחתה, "זאת בפרט, שמדובר בעבירות אלימות מתמשכת של המבוקש כלפי בת זוגו" (פסקה 6).

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016). המבוקש הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו וככלפי רכושה: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, היזק לרוכש מזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). המבוקש הגיע לביתה של המתלוננת, ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר ביתה, הכה בפניה וmarsך בשערה עד שנפלה ארצתה, אז המשיך להכותה בפניה ובראשה ובעט ברגליה. בהמשך הסב נזק לדלת הבית ועקר חלאן מקומו, ואילו המתלוננת נמלטה עם ילדיה לדירת השכנים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשים מאסר, וגזר את העונש ל-24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויזי קיצר את העונש ל-18 חודשים מאסר בשל כך שלא היה מקום לזמן לוחבת המבוקש בשל גזירת העונש הפרות תנאים שביצע בעודו משוחרר ממעצר. בבקשת רשות לערער שגעה להתחשבות בתקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני נדחתה.

ע"פ 6873/13 אגרונוב נ' מדינת ישראל (25.2.14). המערער הורשע על פי הودאותו בכתב אישום מתוקן בעבירות פצעה בנסיבות חמורות, איומים, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. המערער נכנס לחדרה של רעייתו וגם ילדיו, נטל חפץ והלם בראשה בעודה ישנה, ופעם נספת לאחר שהתעוורה, איים כי יהרוג אותה וכי יצא מהבית. כתוצאה מהתקיפה נגרם למצלוננת חתק בקרקפת והוא אושפזה למשך יומ אחד. המערער יצא את הארץ עוד באותו היום על מנת להכשיל את ההליך השיפוטי, ובמהמשך לכך פנה למכר משומך ובקיש כי המתלוננת תסיר את התלונה כנגדו. בית המשפט המחויזי קבע מתחם עונש בגין עבירות האלימות בין 15-30 חודשים מאסר, ובгин עבירות השיבוש בין 3-6 חודשים מאסר, וגזר את עונשו ל-24 חודשים מאסר. הערעור נדחתה.

רע"פ 1631/12 פדייה נ' מדינת ישראל (27.2.12). נדחתה בבקשת רשות לערער של המבוקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבוקש הגיע לבית גירושתו בניגוד לכך, הכה אותה בידיו על ראשה ועל מצחיה, וגרם לה לחבלות של ממש באחור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. כמו כן הוריד את חגורת מעילו והחל לחנק אותה באמצעותה. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשים מאסר לRICTO בפועל, וערערו בבית המשפט המחויזי נדחתה.

עפ"ג (מרכז-lod) 20-08-40581-Alolo N' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחתה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאותו ל-14 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה אותה בכל חלק גופה. בהמשך, אחץ בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשים מאסר לRICTO בפועל והתחשב בגין עבירות המבוקש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהתאם לשלילת של שירות המבחן.

עפ"ג (מרכז-lod) 20-31378-01-20 Avi Usida N' מדינת ישראל (29.6.20, טרם פורסם). המערער הורשע בגין חבלה חמורה לאחר שתקף את אחותו באמצעות מקל מטאטא בפניה, בגבה, בידה ובוורפה, עד אשר איבדה את הכרתה ונפלה על הרצפה. בעקבות זאת נגרמו לה שבר בחוליה בעמוד השדרה הצווארי, חבלות בראשה, בצד הימני, בזרועה וනפיחות באממת יד ימין. הנאשם צירף כתבי אישום נוספים. בגין עבירת האלימות נקבע מתחם ענישה בין 12-40 חודשים מאסר בפועל, והנתשם נדון ל-30 חודשים מאסר. בגין העבירות האחרות נדון הנאשם לעונשים נוספים במצטבר, עליהם נוספים מאסרים על תנאי שהופעלו אף הם במצבבר. הערעור נדחתה.

עפ"ג (מרכז-lod) 24733-06-19 בד"ר נ' מדינת ישראל (19.11.11, טרם פורסם). המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתווך בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הילך בעקבותיה והכה בראשה, אחץ בזרועותה, השיכבה על הרכפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 24-12 חודשים מאסר, ולאחר הליך טיפול ממושך שעבר המבחן והמליצה חיובית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-10 חודשים מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

10. לאחר שנתי דעתו לשיקולים עליהם עמדתי לעיל ובהתחשב במידיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בגין מכלול העבירות בתיק העיקרי בין 30-50 חודשים מאסר בפועל, כעתרת המאשימה. אשר בכתב האישום המצורף, המתחם נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חדש מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנואם

11. לזכותו של הנואם זקמתי את הodiumו בשלב מוקדם של הליך, מבלי שניהל הוכחות, ממשע, מבלי להעמיד את המתלוונת על דוכן העדים ולאלצתה לחווות את הטראותה פעם נוספת. כן נתתי דעתני להיעדרן של הרשותות קודמות, כמו גם למסלול חייו הנורמטי לכארה של הנואם עד תחילת ביצוע העבירות מושא כתבי האישום. עסקיןبني שהשלים את חוק לימודיו, ועבד באופן רציף ביציבות תעסוקתית במשך שנים רבות. כן שאלתי את הפגיעה והמצוקה שתיגרמנה לנואם ולבני משפחתו כתוצאה מהטלת עונש מאסר ממושך בין כותלי בית הסוהר, הן לנוכח הפרעת החדרה ממנה הוא סובל, והן לאור העובדה שמדובר במין שמרצה מעצר ומאסר לראשונה בחו"ז. ב"כ הנואם תמרק יתודתו בהקשר למצבו הנפשי של הנואם בפסק הדין בעניין פלוני (עליל). דא עקא, שם דובר במיל ש"סובל ממחלה נפש קשה מסווג הפרעה דו-קוטבית, וזמן מה לפני האירוע הפסיק ליטול תרופות" (פסקה 6). כן נקבע כי "יש במצבו הנפשי של המערער ובהתנהגותו המאנית, כפי שבאה לידי ביטוי בתקופה הסמוכה למעשה, כדי להפחית את אשמו המוסרי, הגם שלא יכולה להיות מחולקת על חומרת המעשה. אך יש להוסיף כי המערער הנחה את אשטו לפתח את החלונות בביתו ומיד חזר לבתו, הודה כי הוא זה שחתר את צינור הגז, והודה מיד בחקירותו במשטרתו למשטרתו במסגרת מכלול השיקולים בಗזרת העונש בתורו המתחם. כך נעשה. עוד לזכותו של הנואם - נכונותו לפצוט את המתלוונת בפיצויים בסכום נכבד. מנגד, אין ידי לקבל את טענת ההגנה, שעתරה לשקלול לטובת הנואם את הסיום המהיר של הליך הגירושין ומתן גט למתלוונת. מדובר בהתנהלות אונסית בסיסית, כך מצופה היה מהנאום לפעול, ואין בדבר כדי להציג על רצונו של הנואם בטובתה של המתלוונת, או משום הכרה מוקדמת בהתנהגותו הפוגענית והעבריונית כלפייה. אם כבר, עיון בפרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני (ענ/1) עלול להביא את הקורא למסקנות עגומות באשר להתנהלותו של הנואם והאינטרסים שהנחו אותו. במצב דברים זה לא ניתן להיליך הגירושין משקל כלשהו בגזרת הדיון.

מן העבר האחר נזקפת לחובתו של הנואם התרשמה השילנית של קצינת המבחן, אשר מצאה כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה למתלוונת, כשאמרותיו בדבר תובנה של שימושות מעשיי מונעות כלן מתוך רצונו להטיב את מצבו ולהקל על סבלו במעצר. קצינת המבחן עמדה על כך שהנאום מאופיין בדףו שליטה, חודרנות, תפיסות

פטריארכליות של זוגיות, והיעדר שליטה מספקת במצב דחק. ריבוי האירועים בגין הורשע הנאשם - מעשים שבוצעו במהלך תקופה בת כשנתיים, מפחיתים את המשקל שניתן לטענה של הרשותות קודמות. מצד זאת, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, לפיה התקיק המצורף אינו מצדיק החמרה בענישה, זאת מאחר שהוגש לכתהילה במסלול של הסדר מותנה, משמע, המאשימה סבירה כי אין מקום לעתור בגין לעונש מאסר בפועל. לראייה, כתוב האישום אינו כולל בסופו הערה בדבר האפשרות שהמאשימה תעתר למאסר בפועל.

טרם סיום אשוב ואציג את חובתה של מערכת אכיפת החוק למגר את תופעת האלימות בכל, והאלימות במשפחה בפרט, ואת זכותה של המתלוונת להגנה על כבודה, חיrotein, שלונות נפשה, וכמוון בריאותה וחיה. הנאשם הגיע בערכיהם אלה באופן חמור, ועל העונש שיוות עליו להلوم בראש ובראשונה את עצמת הפגיעה. ראו רע"פ 340/21 אברהם מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.21, פסקה 10):

כפי שהוגש לא אחת, יש לנ��וט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים לעתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתדר מאחורי מפטן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מובילות לתחשות הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המיעשים בפרט; וחשש מהסלמת המיעשים באופן העולול אף לסקן את חי בני המשפחה, ובهم בת זוגו של התקוף (ראו והשו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019)).

.12. אחר כל אלה החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים שלහן:

.א. 34 חודשים מאסר בפועל אשר ימננו מיום מעצרו - 3.3.22.
.ב. 12 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג פשוט.

4 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איומיים.

.ג. פיצויים בסך 30,000 ₪ אשר ישולם למלוונת (עדת תביעה מס' 3 בתיק העיקרי). הפיצויים ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם אייזה מהתשלים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

פיצויים בסך 500 ₪ לכל אחד מהשכנים, וכן למלוון בתיק המצורף (עדי התביעה 1 ו-2 בתיק העיקרי, עד תביעה מס' 4 בתיק המצורף, סה"כ 1,500 ₪). הפיצויים ישולם עד יום 10.1.23.

.ד. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 10.7.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מיום

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

המציאות תעבור עותק מגזר הדין לשירות המבחן.